

**บทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลขามทะเลสอ
จังหวัดนครราชสีมา**
**The Roles of the Local Politicians for the Community Development
in the Kham Thale so Subdistrict Municipality,
Nakhon Ratchasima Province**

รังสิมันต์ ตันด่าน¹, ไพวรรณ ปุริมาตร์² และ เบญญาภา อัจฉฤกษ์³
Rangsiman Tundan¹, Paiwan Purimart² and Benyapa Atcharoek³

Received: 24 January 2023; Revised: 5 May 2023; Accepted: 4 June 2023

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา 2) เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 354 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test F-test ผลการวิจัยพบว่า 1) บทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.10 เมื่อจำแนกเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการมีส่วนร่วม ค่าเฉลี่ย 3.19 อยู่ในระดับปานกลาง ด้านสมรรถนะ ค่าเฉลี่ย 3.12 ด้านสถานการณ์ ค่าเฉลี่ย 3.11 ด้านสถานภาพ ค่าเฉลี่ย 3.09 ด้านความสำเร็จ ค่าเฉลี่ย 3.05 และด้านความรับผิดชอบ ค่าเฉลี่ย 3.04 อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ 2) เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา ประชาชนที่มีเพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อบทบาทนักการเมือง

^{1 2 3} คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา; Faculty of Social Sciences
Mahachulalongkornrajavidyalaya Nakhon Ratchasima Campus
Corresponding author, e-mail: rangsimantundan@gmail.com

ท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

คำสำคัญ: นักการเมืองท้องถิ่น; การพัฒนาชุมชน; เทศบาล

Abstract

This research article aims to 1) study the role of local politicians in community development of Kham Thale So Subdistrict Municipality. Nakhon Ratchasima Province. 2) to compare the level of public opinion on the role of local politicians in community development of Kham Thale So Subdistrict Municipality. Nakhon Ratchasima Province Classified by individual factors is a quantitative research The sample group was people living in Kham Thale So sub-district municipality. Nakhon Ratchasima Province, totaling 354 people. Data were collected by using a questionnaire. analyze data The statistics were used for frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and F-test. Kham Thale So Subdistrict Nakhon Ratchasima Province Overall, the average was 3.10 when classified by side, in descending order of averages as follows: Participation, an average of 3.19, at a moderate level Performance, an average of 3.12, Situational, an average of 3.11 Status, average 3.09, achievement average 3.05, and responsibility average 3.04, respectively at a moderate level. Nakhon Ratchasima Province People with different sex, age, status, education, occupation and monthly income. There are opinions on the role of local politicians in community development of Kham Thale So Subdistrict Municipality. Nakhon Ratchasima Province no difference Therefore, the research hypothesis was rejected.

Keywords: Local Politicians; Community Development; Municipality

บทนำ

ประเทศไทยในอดีตมีการปกครองด้วยระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ โดยในสมัยสุโขทัยนั้นเป็นการปกครองรูปแบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์แบบพ่อปกครองลูก พระมหากษัตริย์ซึ่งเป็นผู้ปกครอง มีคำนำหน้าพระนามว่า พ่อขุน เมื่อพ่อขุนรามคำแหงมหาราช กษัตริย์องค์ที่ 3 ขึ้น

ครองราชย์ พระองค์ได้อัญเชิญพระพุทธศาสนาหลักธัมมจักกาวาล์จากเมืองนครศรีธรรมราชเข้ามาเผยแผ่ และประดิษฐานในเมืองสุโขทัย พร้อมกับได้นำหลักธรรมคำสอนของพระพุทธศาสนามาประยุกต์ใช้ในการ บริหารและปกครองบ้านเมืองด้วย พระมหากษัตริย์แห่งกรุงสุโขทัยตอนปลายมักจะมีพระนาม ต่อท้ายว่า ธรรมราชา อันหมายถึง พระมหากษัตริย์ผู้มีธรรม พระมหากษัตริย์ผู้ปฏิบัติธรรม จากการบริหารและการปกครองดังกล่าว ทำให้บ้านเมืองเป็นปึกแผ่นเจริญก้าวหน้าและประชาชนอยู่ดีมีสุข ในสมัยอยุธยาประเทศไทยได้รับอิทธิพลของศาสนาพราหมณ์ ควบคู่กับพระพุทธศาสนาได้เปลี่ยนแนวความคิดการปกครองประเทศไปเป็นสมบูรณาญาสิทธิราชย์แบบสมมติเทพ พระมหากษัตริย์จึงทรงมีฐานะเป็นผู้ปกครอง และเป็นเทพหรือเทวดาด้วย ดังนั้นพระมหากษัตริย์นอกจากจะเป็นที่ยอมรับนับ ถือของประชาชนในฐานะองค์ผู้ปกครองแล้วยังจะต้องเป็นที่เคารพนับถือบูชากราบไหว้ของประชาชน ประหนึ่งเทพเจ้าด้วย การปกครองในลักษณะนี้ได้สืบเนื่องต่อมาและสิ้นสุดลงในตอนปลายรัชสมัยของพระมหากษัตริย์รัชกาลที่ 7 (กนก วงษ์ตระหง่าน, 2558)

เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน พุทธศักราช 2575 ได้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการปกครองของไทยจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ที่มีพระมหากษัตริย์เป็นผู้ปกครองประเทศและมีอำนาจเด็ดขาดในการปกครอง มาเป็นรูปแบบการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ซึ่งประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย และเลือกผู้ปกครองซึ่งทำหน้าที่แทนตน โดยเริ่มประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม พุทธศักราช 2575 เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม พุทธศักราช 2575

การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของไทยนั้น อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจอธิปไตยด้านนิติบัญญัติ โดยผ่านรัฐสภา คือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ทรงใช้อำนาจบริหารโดยผ่านคณะรัฐมนตรี และทรงใช้อำนาจตุลาการโดยผ่านศาลตุลาการส่วนการจัดองค์กรและระบบการทำงานของส่วนราชการ ระบบราชการไทยได้มีการจัดแบ่งองค์กรตามที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พุทธศักราช 2534 มาตรา 4 ได้กำหนดโครงสร้างการจัดระเบียบบริหารราชการออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ การบริหารราชการส่วนกลาง (Central Administration) การบริหารราชการส่วนภูมิภาค (Provincial Administration) และการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (Local Administration) (ทศพร ศิริสัมพันธ์, 2559)

ปัจจุบันมีรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่น 5 รูปแบบ ซึ่งประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นรูปแบบการกระจายอำนาจของรัฐ ที่มุ่งตอบสนองความต้องการของประชาชน เป็นการ

มีส่วนร่วมของประชาชน เป็นองค์กรที่อิสระ มีอำนาจ มีความรับผิดชอบ เป็นหลักที่จะเป็นการเกื้อหนุนส่งเสริมการ พัฒนาทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยที่สำคัญที่สุดทางหนึ่ง ปัจจุบันโครงสร้างทางการเมืองท้องถิ่น เป็นแบบประชาธิปไตยในรูปแบบตัวแทน (representative government) โดยประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเป็นผู้เลือกความต้องการของตนเอง เข้าไปทำหน้าที่ในสถาบันการเมืองต่าง ๆ ซึ่งการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน ต้องมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลทางการเมือง โดยมุ่งที่จะอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน การบริหารงานต้องยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง การสร้างระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (สมเจต คำหงษ์, 2550)

เทศบาลตำบลขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา เดิมเป็นส่วนหนึ่งของตำบลขามทะเลสอ กิ่งอำเภอลำทะเมนชัย ต่อมาได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 22 มีนาคม พุทธศักราช 2506 เรื่องจัดตั้งสุขาภิบาลขามทะเลสอ กิ่งอำเภอลำทะเมนชัย อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา ได้จัดตั้งสุขาภิบาลขามทะเลสอขึ้น เพื่อประโยชน์ในการบำรุงท้องถิ่นให้เจริญยิ่งขึ้น มีพื้นที่ 5.18 ตารางกิโลเมตร ต่อมาปี พุทธศักราช 2542 ได้รับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขามทะเลสอ ตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พุทธศักราช 2542 ได้ประกาศในพระราชกิจจานุเบกษา เล่ม 116 ตอนที่ 9 ก ลงวันที่ 24 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2542 และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 25 พฤษภาคม พุทธศักราช 2542 เป็นต้นไป (เทศบาลตำบลขามทะเลสอ, ออนไลน์) ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช 2496 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 12) พุทธศักราช 2546 มาตรา 50 ไว้ว่าการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยการนั้น และหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด (พระราชบัญญัติเทศบาล, 2546) โดยมีนายกเทศมนตรีที่มาจากการเลือกตั้งเป็นผู้บริหารสำนักงานเทศบาล เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติที่กำหนดไว้ และเป็นไปตามนโยบายที่ได้แถลงไว้เมื่อเข้ารับหน้าที่ โดยมุ่งเน้นเพื่อพัฒนาชุมชน และบริหารจัดการภายในเขตเทศบาลไม่ให้เกิดปัญหาและความเดือดร้อน

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจะทำให้เห็นถึงบทบาท และอำนาจหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นที่พึงมีต่อชุมชนและประชาชน ที่พักอาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่นักการเมืองท้องถิ่นนั้นจะต้องมี

ภาวะความเป็นผู้นำ มีคุณธรรม และจริยธรรมในการบริหารจัดการชุมชน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาบทบาทหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา การมีส่วนร่วมของชุมชนในการแสดงความคิดเห็นและเข้าถึงข้อมูลในการบริหารจัดการ เพื่อพัฒนาชุมชน และประชาชนผู้อยู่อาศัยให้มีความเป็นอยู่ที่ดี

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา จากจำนวนประชากร 4,247 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งมีจำนวน 354 คน ได้มาโดยการคำนวณจากสูตรของ Taro Yamane (1973) โดยการสุ่มแบบบังเอิญ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม โดยมีวิธีการสร้าง ดังนี้ 1) ศึกษาหลักการ ทฤษฎีเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ บทบาทหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา จากเอกสารและผลงานการวิจัยที่เคยมีผู้ดำเนินการวิจัยเอาไว้ 2) กำหนดกรอบเนื้อหา ในการสร้างเครื่องมือการวิจัย 3) กำหนดวัตถุประสงค์ในการสร้างเครื่องมือการวิจัยโดยขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา 4) สร้างเครื่องมือในการวิจัย 5) นำเสนอร่างเครื่องมือที่สร้างขึ้นในการวิจัยเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญในการสร้างเครื่องมือ

3. ลักษณะของเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามกรอบของ การวิจัยเรื่อง “บทบาทหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา” การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ

(Quantitative Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยการสร้างแบบสอบถามตามกรอบปัจจัยที่กำหนด โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน โดยมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทนักการเมืองในการพัฒนาชุมชน ได้แก่ 1. ด้านสมรรถนะ 2. ด้านความสำเร็จ 3. ด้านความรับผิดชอบ 4. ด้านการมีส่วนร่วม 5. ด้านสถานภาพ 6. ด้านสถานการณ์ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับ มากที่สุด

4 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับ มาก

3 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับ ปานกลาง

2 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับ น้อย

1 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับ น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ

4. การหาคุณภาพเครื่องมือ มีขั้นตอนดังนี้ 1) ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่สร้างไว้ 2) หาความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเสนอประธาน และกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อขอความเห็นชอบ และนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญแล้วนำมาปรับปรุง แก้ไขให้เหมาะสม จำนวน 5 ท่าน การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัยก่อนนำไปใช้เพื่อพิจารณาทั้งในด้านเนื้อหา สารและโครงสร้างของคำถาม ตลอดจนภาษาที่ใช้และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์หรือหาค่า IOC (Index of Item -Objective Congruence) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80-1.00 3) หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไป ทดลองใช้ (Try out) กับ เทศบาลตำบลพุดซา จังหวัดนครราชสีมา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (ax coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.86 4) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อขอความเห็นชอบและจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้แจกกลุ่มตัวอย่างจริงในการวิจัยต่อไป

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1) ขอนหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยถึงผู้บริหารเทศบาลตำบลขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามจากประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา 2) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแจกแบบสอบถามกับกลุ่มเป้าหมาย คือ ประชาชนในเทศบาลตำบลขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 354 คน ซึ่งในการแจกแบบสอบถามผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปแจกและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง

6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1) สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) สำหรับอธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง และพรรณนาความคิดเห็นต่อบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา และพรรณนาสถิติที่ใช้คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) 2) สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สถิติที่ใช้คือการทดสอบค่าที (t-test) ในกรณีตัวแปรต้นสองกลุ่ม และการทดสอบค่าเอฟ (F-test) ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ในกรณีตัวแปรต้นตั้งแต่สามกลุ่มขึ้นไป เมื่อพบว่ามีความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างเป็นสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference: LSD.)

การแบ่งช่วงคะแนนเฉลี่ยซึ่งใช้เป็นเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าคะแนนที่คำนวณได้ตามขั้นตอนที่ระบุไว้โดยเกณฑ์ (ชุตีระ ระบอบ และคณะ, 2552) ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย ความหมายค่าคะแนนเฉลี่ย

4.21 – 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับ มากที่สุด

3.41 – 4.20 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับ มาก

2.61 – 3.40 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับ ปานกลาง

1.81 – 2.60 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับ น้อย

1.00 – 1.80 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับ น้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด (Open ended Question) สำหรับข้อคำถามปลายเปิดผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลได้กำหนดตามกรอบของการวิจัยจากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาจัด

กลุ่มข้อมูล (Data Grouping) ตามกรอบที่ได้กำหนดเอาไว้แล้วทำการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency)

สรุปผลการวิจัย

1. บทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนของเทศบาล ตำบลขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$, S.D.= 0.48) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.19$, S.D.= 0.49) อยู่ในระดับปานกลาง ด้านสมรรถนะ ($\bar{X} = 3.12$, S.D.= 0.71) ด้านสถานการณ์ ($\bar{X} = 3.11$, S.D.= 0.79) ด้านสถานภาพ ($\bar{X} = 3.09$, S.D.= 0.73) ด้านความสำเร็จ ($\bar{X} = 3.05$, S.D.= 0.60) และด้านความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.04$, S.D.= 0.73) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

2. เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา

ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

ประชาชนที่มีสถานภาพต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อบทบาทนักรการเมืองท้องถิ่น ในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธ สมมติฐานการวิจัย

อภิปรายผลการวิจัย

1. บทบาทนักรการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนของเทศบาล ตำบลขามทะเลสอ จังหวัด นครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมาก ไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับปานกลาง ด้านสมรรถนะ ด้านสถานการณ์ ด้าน สถานภาพ ด้านความสำเร็จ และด้านความรับผิดชอบ อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้ เพราะ นักรการเมืองท้องถิ่นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาท้องถิ่นและชุมชน ซึ่งบทบาทของ นักรการเมืองท้องถิ่น ถือเป็นชนชั้นนำในชุมชนที่มีบทบาทอย่างมาก บทบาทความสำคัญเหล่านี้ สะท้อนให้เห็นอิทธิพลในทางปฏิบัติ และจะก่อให้เกิดผลต่อการเปลี่ยนแปลง หรือมุ่งประสงค์ให้ สอดคล้องต่อความต้องการของชุมชนนั้น ๆ ได้อย่างไร เป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกับกระแสการ กระจายอำนาจของรัฐ โดยเปิดโอกาสให้ชุมชน มีส่วนร่วมในท้องถิ่นมากน้อยเพียงไรและสามารถ เข้ามาแก้ไข ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนได้ตามเจตนารมณ์ในการวางแผนของกระบวนการ กำหนดนโยบายของเทศบาลตำบลหรือไม่ ซึ่งผู้ที่เป็นตัวกำหนดทิศทางต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเกิดจาก นักรการเมืองท้องถิ่นทั้งที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการโดยเฉพาะ การแสดงบทบาทในการะบวน การกำหนดนโยบายการพัฒนาของเทศบาลตำบล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธนวัฒน์ ยอดใจ ได้ ทำการศึกษาเรื่อง “บทบาทของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขต อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่” ผลการศึกษาพบว่า 1. สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลแสดงบทบาท อำนาจหน้าที่และการมีส่วนร่วมในด้านต่าง ๆ เรียงตามลำดับคือ ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน ด้านการประชุม ด้านการพิจารณาให้ความเห็นชอบในที่ประชุมหรือมีการแสดงบทบาทอำนาจหน้าที่ และการมีส่วนร่วม และด้านอื่น ๆ ในระดับปานกลาง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอำไพ จันทร เงิน ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ความคาดหวังของพนักงานเทศบาลที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหาร เทศบาลเมืองเชียงราย” ผลการศึกษาพบว่า พนักงานเทศบาลมีความคาดหวังต่อการบริหาร งานของผู้บริหารโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกการบริหารรายด้านปรากฏว่า มีความคาดหวังใน ระดับมาก 1 ด้าน คือ ด้านระเบียบข้อบังคับ มีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง 6 ด้าน เรียง ตามลำดับคือ ด้านการประสานงานกับหน่วยงาน ด้านการแก้ไขปัญหาของเทศบาลในการ

ประชาสัมพันธ์ ด้านการมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่และประชาชน ด้านการเงินและการคลัง และด้านการบริหารงาน

2. เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา ประชาชนที่มีเพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเนื่องต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ที่เป็นเช่นนี้เพราะ ปัจจัยส่วนบุคคลไม่ได้มีผลต่อระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอภิชาติ โตติลกเวชช์ ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทนักการเมืองท้องถิ่น” ผลการศึกษาพบว่า ผลของการวิจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมที่มีต่อบทบาทที่เป็นจริงของสมาชิกสภาเทศบาล คณะเทศมนตรี เมื่อพิจารณาในภาพรวม ผลการวิจัยปรากฏว่า ตัวแปรด้านเพศ อายุ การศึกษา และอาชีพ ไม่มีผลทำให้ประชาชนมีทัศนคติต่อบทบาทที่เป็นจริงของสมาชิกสภาเทศบาล คณะเทศมนตรีต่างกัน กล่าวอีกนัยหนึ่ง ประชาชนมีทัศนคติต่อบทบาทหน้าที่ที่เป็นจริงของสมาชิกสภาเทศบาล และคณะเทศมนตรีไม่ต่างกันไปตามสถานภาพทางเพศ อายุ การศึกษา และอาชีพ 4. ผลของปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมที่มีต่อบทบาทที่คาดหวังของสมาชิกสภาเทศบาลและคณะเทศมนตรี เมื่อพิจารณาในภาพรวม ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรเพศ อายุ การศึกษา และอาชีพ ไม่มีผลทำให้ประชาชนมีทัศนคติต่อบทบาทที่คาดหวังของสมาชิกสภาเทศบาล และคณะเทศมนตรีต่างกัน กล่าวอีกนัยหนึ่ง ประชาชนมีทัศนคติต่อบทบาทที่คาดหวังของสมาชิกสภาเทศบาลและคณะเทศมนตรี ไม่ต่างกันตามสถานภาพทางเพศ อายุ การศึกษา และอาชีพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนวัฒน์ ยอดใจ ได้ทำการศึกษาเรื่อง “บทบาทของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่” ผลการศึกษาพบว่า ตำแหน่งหน้าที่ในฝ่ายสภาของสมาชิก อบต. เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการแสดงบทบาทอำนาจหน้าที่และการมีส่วนร่วม ในขณะที่ปัจจัย อายุ ระดับการศึกษา ระดับรายได้ และประสบการณ์ไม่มีผลต่อการแสดงบทบาท อำนาจ หน้าที่และการมีส่วนร่วม

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่ บทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งผู้วิจัยได้องค์ความรู้ ดังภาพ 1



ภาพ 1 องค์ความรู้ใหม่

จากภาพ 1 องค์ความรู้ใหม่ บทบาทของสตรีในการมีส่วนร่วมทางการเมืองในอำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา การมีส่วนร่วมทางการเมืองด้วยการติดตามข่าวสารทางการเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมืองด้วยการเข้าปราศรัยหาเสียงทางการเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมืองด้วยการช่วยพรรคการเมืองรณรงค์หาเสียง การมีส่วนร่วมทางการเมืองด้วยการเลือกตั้ง ด้วยการประยุกต์หลักธรรม คือ หลักสังคหวัตถ์ ๔ ประกอบด้วย ทาน (การให้) ปิยวาจา (การพูดดีต่อกันให้เกิดความสามัคคี) อุตถจริยา (ประพฤติตนให้เป็นประโยชน์) สมานัตตตา (การวางตนเสมอต้นเสมอปลาย)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ควรส่งเสริม และสนับสนุนให้สตรีเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองในการติดตามข่าวสารการเมือง

1.2 ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการวางแผนในการพัฒนาและปรับปรุงให้ประชาชนเกิดความร่วมมือทางการเมือง มากขึ้น และมีการมอบหมายให้บุคลากรประเมินผลและติดตามงานเป็นระยะ

1.3 ภาครัฐ ผู้นำชุมชน ควรมุ่งส่งเสริมไปยังกลุ่มเยาวชน นักศึกษา เนื่องจากมีส่วนร่วมทางการเมืองน้อยที่สุด โดยต้องเปิดพื้นที่ทางการเมืองของชุมชน ให้กับกลุ่มคนเหล่านี้ได้มีโอกาสแสดงบทบาทของตนเองเพิ่มมากขึ้น

1.4 ภาครัฐควรจัดกิจกรรมให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองให้แก่ประชาชน เช่น การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง การเคารพสิทธิผู้อื่น เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

2.1 ควรสร้างความตระหนักให้ประชาชนไปใช้สิทธิใช้เสียงในการเลือกตั้งมากยิ่งขึ้น และควรมีการตรวจสอบ รายชื่อก่อนการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทุกครั้ง

2.2 ควรสร้างความร่วมมือกับประชาชนในการเสริมสร้างสตรีในกิจกรรมการปกครองท้องถิ่น คอยเป็นหูเป็นตา คอยตรวจสอบ หากพบการทุจริตในการเลือกตั้ง ให้แจ้งหน่วยงานที่รับผิดชอบทันที

2.3 ควรนำหลักธรรมเข้ามามีบทบาท ในการปฏิบัติ และให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชน

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรศึกษาวิจัยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบทบาทของสตรีในการมีส่วนร่วมทางการเมืองในอำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา

3.2 ควรศึกษาวิจัยปัจจัยที่เป็นแรงผลักดันในการเป็นผู้นำของสตรีในอำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา

เอกสารอ้างอิง

กนก วงษ์ตระหง่าน. (2558). *การเมืองในระบอบประชาธิปไตยไทย*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- กรภัทร์ นามบุญเรือง. (2559). *การมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรีในเขตเทศบาลเมืองนครพนม อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม*. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ธีระวุฒิ ปัญญา. (2556). *STRONG WOMEN STRONG HEART ผู้หญิงที่เกิดมาเพื่อเป็นยอดคน ยอดหญิงหัวใจเพชร*. กรุงเทพฯ: แอปเปิ้ลบุ๊ก.
- ปณิธีร์ ปทุมวัฒน์. (2564). *อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกประติบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ*. สืบค้นเมื่อ 17 กันยายน 2564. จาก <http://web.senate.go.th/lawdatacenter/includes/FCKeditor/upload/Image/b/win24.pdf>
- ประมวล นาคัน. (2557). *บทบาทของสตรีในการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่น: กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลป่าไผ่ อำเภอสนทราย จังหวัดเชียงใหม่*. (การค้นคว้าอิสระ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- พระครูศรีปริยัตยารักษ์. (2563). *การนำหลักสังคหวัตถุ 4 ไปใช้ในพัฒนาการบริหารจัดการของ องค์การบริหารส่วนตำบล*. วารสารมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต เชียงใหม่. 1(2), 94-95.
- รัชดา ไชยคุปต์. (2564). *รู้จักและเข้าใจความเสมอภาคทางเพศ*. สืบค้นเมื่อ 17 กันยายน 2564. จาก <https://www.chula.ac.th/cuinside/23302/>
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. (2564). *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 87*. สืบค้นเมื่อ 17 กันยายน 2564. จาก <http://wiki.ocsc.go.th/>
- วินิจ ฝาเจริญ, สุริยจรัส เตชะตันมินสกุล, สถาพร แสงสุโพธิ์, นนท์ น้ำประทานสุข. (2565). *บทบาท ผู้นำชุมชนท้องถิ่นในการเสริมสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนบ้านโป่งกุ่ม ตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่*. วารสารสันติสุขปริทรรศน์. 3(2), 1-12